Anul al 58-lea — 16 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei. In străinătate 6 lei.

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/938

Nr. 306 Luni 10 Noembrie 1941 — 16 Pagini

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR, ZIARUL CALATORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei. UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAŢIUNEA" SIBIU

INĂLŢĂTOAREA SOLEMNITATE DELA ARCUL DE TRIUMF

— CUM A PRIMIT CAPITALA PE OSTAŞII DEZROBITORI —

Din toate fibrele simţirii, din adâncurile fiinţei, u tot sufletul şi cu tot cugetul, românimea a salutat ieri cu mândrie şi recunoştinţă pe fiii săi, cari după lupte aspre şi grele, înfrângând rezistenţa duşmanului hrăpăreţ, gonind bolşevismul cotropitor mult dincolo de hotarele încălcate anul trecut, se întorc victorioşi la căminurile lor.

Din toate colţurile ţării, de pretutindeni, de ori unde palpită o inimă românească, pornit-au prin undele văzduhului binecuvântările, spre a forma împreună cu cele ale locuitorilor Capitalei, expresia unanimă de dragoste şi de mulţumire, faţă de toţi fiii ţării, cari la 22 Iunie au pornit să desrobească provinciile subjugate de păgânii dela răsărit şi să dea neamului românesc certitudinea continuităţii şi a pacinicei lui propăşirii viitoare.

In entuziasmul nepregetat cu care au fost ieri aclamate trupele biruitoare din garnizoana Bucureşti, era toată căldura şi dragostea cu care un neam înconjură simbolic pe toţi ostaşii săi, armata întreagă care constitue pavăza, armura, baza existenţei sale naţionale.

In elanul său de recunoştinţă, românismul se gândeşte cu emoţie şi cu pioasă aducere aminte la toţi fiii noştri cari şi-au dat sângele şi viaţa pe frontul de luptă şi cari ne privesc din înaltul senin al Cerului către care se îndreaptă smerite şi recunoscătoare privirile şi ruga noastră, odată cu legământul de a face ca mereu vie să le fie memoria, cum vie şi neţărmurită a fost dragostea lor pentru Patria pe altarul căreia s'au jertfit!

Sărbătorind unul din cele mai de seamă evenimente din mult frământata noastră Istorie, înconjurând cu nemărginită iubire şi cu o desăvârşită satisfacţie armata ţării şi a M. S. Regelui Mihai, armată care sub conducerea Mareşalului Antonescu a reînnoit firul tradiţionalei vitejii strămoşeşti, exprimându-ne recunoştinţa pentru imensul sprijin dat de marea şi glorioasa armată germană, să începem opera mare a reclădirii, a refacerii, pe care o putem duce la bun sfârşit numai prin unirea tuturor conştiinţelor româneşti, prin deplina noastră solidaritate, pe calea intereselor obşteşti, cari trec înaintea tutulor celorlalte preocupări.

Inlăturând cu bărbătească hotărire toate racilele cari ar putea slăbi solidaritatea tuturor celor de acelaş sânge, vom face dovada că preţuim jertfele celor ce nu mai sunt, că ne merităm năzuinţa legitimă, de a strânge pe toţi românii laolaltă, că ne-am câştigat pe drept locul nostru în rândurile celorlalte state din Europa nouă, că ne merităm Patria pentru a cărei dârză continuitate să stea chezăşie, alături de armată, tot ceeace înseamnă simţire şi suflet românesc.

V.

TRIBUNA REGALA: M. S. Regele Mihai I; M. S. Regina Mamă Elena; Mareşalul Antonescu; Mareşalul Keitel, reprezentantul armatei Marelui Reich şi trimis al Fuehrerului Adolf Hitler; Mihai Antonescu, vice-preşedinte şi preşedinte adinterim al consiliului de miniştri.

un cordon în largul pieţei.

In spatele lor se înalţă tribunele improvizate, unde cu două ore înainte nu mai găseşti nici un locşor.

Lanţurile care îngrădesc Arcul de Triumf au fost înlăturate, ca să lase liberă trecerea trupelor victorioase.

In patru direcţii opuse ale pieţei străjuesc, în dimensiuni respectabile, chipurile făuritorilor victoriei româneşti, M. S. Regele Mihai I şi Mareşal Ion Antonescu şi ale marilor noştri aliaţi, Fuehrerul Adolf Hitler şi Ducele Benitto Mussolini..

Stindardele româneşti şi aliate flutură pretutindeni.

Pe benzi mari de pânză albă, întinse de-acurmezişul şoselei, în apropierea pieţei, stă scris:

„Trăiască aviatorii români".

„Trăiască armatele desrobitoare".

„Trăiască oastea desrobitoare".

Lângă Arcul de Triumf, stau, cuminţi acum, şase tunuri grele din acelea care au băgat spaima în bolşevici pe frontul basarabean, al Ucrainei şi al Odesei.

Tribuna regală e în colţul din dreapta al şoselei, spre piaţa Victoriei.

Alături guvernul şi diplomaţii.

In faţă, „Cavalerii Mihai Viteazul".

Apoi de-alungul şoselei, până în piaţa Victoriei, numai tribune de-oparte şi de alta, pentru invitaţi şi pentru public.

Din loc în loc, megafoane puternice vor transmite pentru tot publicul prezent solemnitatea din piaţa Arcului de Triumf.

Incă nu s'a terminat rânduirea oaspeţilor — atât de numeroşi — şi se anunţă cortegiul regal.

❖

E ora 10.

Automobilul regal îşi deschide greu drumul prin mulţimea entuziastă.

In primul, deschis, se află Suveranul şi d. Mareşal Antonescu.

Publicul îi ovaţionează şi îi acopere cu flori.

In automobilul următor este d. mareşal Keitel, reprezentantul Fuehrerului Adolf Hitler la această sărbătoare românească şi aliată.

Urmează alte automobile cu suita.

După trecerea cortegiului şoseaua s'a acoperit cu un strat de flori.

Şi-apoi un nou val de flori când trece automobilul Reginei Mame Elena.

Publicul din tribunele de pe şosea nu vede ce se petrece acum la Arcul de Triumf, dar megafoanele îl ţin în curent.

Trecerea trupelor în revistă de către M. S. Regele şi d-nii Mareşali Ion Antonescu şi von Keitel, serviciul religios, decorarea drapelelor, apoi a vitejilor.

Suveranul acordă personal „Mihai Viteazul" şi sărută pe cei decoraţi — iar numele eroilor este răspândit de megafoane de-alungul şoselei, unul după altul: general Speidel, general Jienescu, general Stavrescu, general Şteflea, Şova, Stavrat, Tătăranu, Pălângeanu, apoi colonei, maiori, căpitani... toţi vitejii ofiţeri cinstiţi acum, fiecare cu numele şi fapta de arme săvârşită!...

Sunt mulţi aceşti eroi, pe mai multe şiruri — şi, în spatele lor, îşi aşteaptă rândul la cinstire gradaţii şi ostaşii cari au meritat „Virtutea militară de război" şi cărora tot Suveranul personal le prinde la piept panglica roşie a decoraţiei.

Apoi morţii eroi!

Ah, cum ar putea fi uitaţi, la această sărbătoare a victoriei, tocmai morţii cari s'au jertfit pentru ea!?...

Ce limpede răsună numele lor în dimineaţa de toamnă, pe aleile îngălbenitel...

Şi cum tresar sufletele celor cari le aud şi cari îngenunchiază în gând!...

❖

Incep să cânte, dincolo de Arc, muzicile.

In pas de defilare se apropie primele trupe, în cap cu d. general Iacobici, comandantul armatei a IV-a şi statul său major, călări.

Tribunele plouă flori peste viteji.

Poate că aşa vor fi arătat „bătăile de flori" dela şosea, odinioară.

Generalii, ofiţerii, ostaşii au flori pe capelă, pe umeri, în mâini.

Copii şi femei se reped să le ofere buchete.

Publicul îi salută, strigă „ura", bate din palme

Se aud fraze:

— „Trăiască România Mare!"

— „Trăiască şoimii României!"

— „Trăiască spaima bolşevicilor!"

— „Bine aţi venit, eroilor!"

Iar eroii, copleşiţi de-atâta manifestaţie pentru ei, salută în dreapta şi în stânga şi zâmbesc cald, cald... cum numai cei cari au luptat şi au înfruntat moartea ca ei ştiu să zâmbească!

Şi trec mereu trupe de infanterie, de vânători, de artilerie, moto-mecanizate, cavalerie...

Ostaşii calcă înfipt pe caldarâm sau stau smirnă în camioane şi pe cai, dichisiţi, bărbieriţi, în haine noui. Maşinile lor lucesc de curăţenie şi vopsea nouă, caii parcă sunt scoşi acum din grajd: sunt la paradă doar.

(Dar i-am văzut şi-acum câteva zile, când treceau prin piaţa Victoriei, venind direct

(Continuare în pag. 3-a)

ASPECTE

Dimineaţa zilei de eri a găsit o Capitală nespus de harnică.

Depe toate străzile şi din toate cartierele o populaţie pestriţă — bărbaţi, femei şi copii — se îndreaptă spre şosea, calea Victoriei, Universitate şi bulevardul Brătianu — piaţa 6 Septembrie.

Şi aproape toţi au flori în mâni.

De multă vreme n'a văzut Capitala atâta risipă de flori.

Se întorc vitejii din război!

Se 'ntorc aprigii luptători pentru cruce şi neam!

Ne vin acasă desrobitorii!

De aceia e atâta freamăt în oraş, de-aceia se înghesue lumea cu ore înaintea trecerii cortegiului triumfal să apuce loc bun.

Şi toată primirea aceasta e atât de spontană şi desvălue atâta suflet, încât nici o mirare să vezi, până la sfârşitul defilării, oameni în toată firea cu ochii roşi de plâns sau tineri complect răguşiţi de urale.

Cine din mulţimea aceasta care se sbate să-şi menţie locul ocupat sau tremură de frig în dimineaţa răcoroasă de toamnă — fără prea mult soare la început, dar destul de luminoasă şi caldă apoi, când apar eroii — nu are printre acei ce se întorc biruitori un frate sau un soţ, un prieten sau măcar un cunoscut, la a cărui vedere să se bucure şi a cărui întoarcere s'o salute cu toată dragostea?

Sunt sentimente care se traduc mai greu prin cuvinte şi numai gestul, numai ochii şi sufletul pot mărturisi toată intensitatea lor.

Capitala, prin gestul ei, a arătat eri toată recunoştinţa, toată dragostea şi toată admiraţia pe care le păstrează ostaşilor cari au spălat, cu armele şi bravura lor, o ruşine şi au scăpat ţara de o primejdie continuă!

Undeva, în apropierea oraşului, răsună, la intervale, o bubuitură de tun: se trag o sută şi una de lovituri în cinstea acestei unice zile de sărbătoare.

In piaţa Arcului de Triumf sosesc mereu automobilele cu invitaţi şi oficialităţi, cu oaspeţi străini, cu reprezentanţi ai armatelor aliate.

Elevii şcolilor militare de ofiţeri de infanterie, de geniu, de aviaţie, de administraţie, de jandarmi şi mecanici alcătuesc un cordon în largul pieţei.

M. S. Regele şi mareşalul Keitel

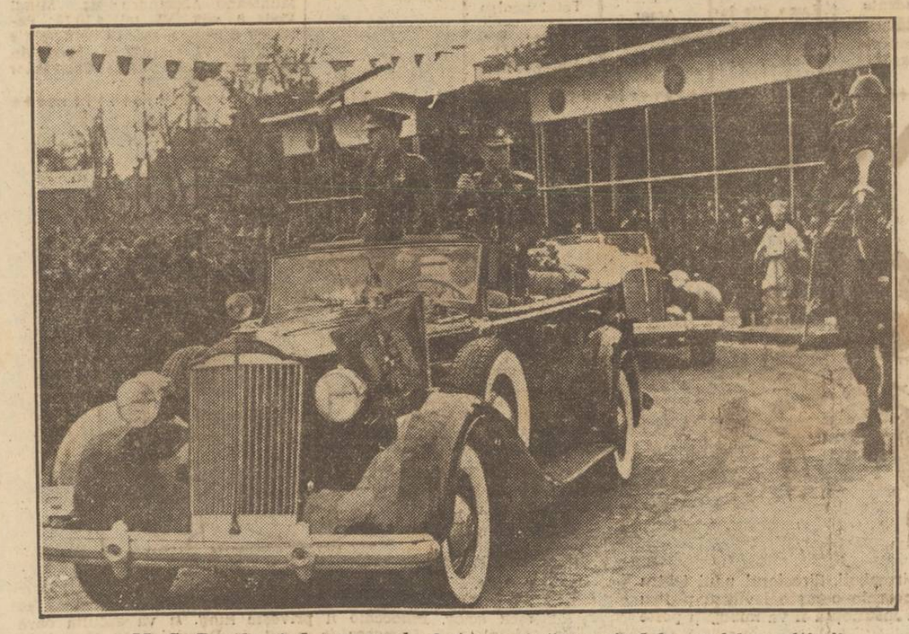

M. S. Regele şi d. mareşal Antonescu răspunzând la uralele mulţimii

MASA DELA PALATUL REGAL

Cuvântarea d-lui mareşal Antonescu şi răspunsul M. S. Regelui

La masa Cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul", care a fost la Palatul Regal, după terminarea paradei militare dela Arcul de Triumf, d. mareşal Antonescu a rostit următoarea cuvântare:

Majestate,

D-le Feld Mareşal Keitel,

Camarazi vechi şi noui,

Tradiţia Ordinului Mihai Viteazul adună pe Cavalerii purtători — în această zi sfinţită — pentru a cinsti camaraderia de luptă şi de sânge care ne uneşte şi a dura din ea brâu de credinţă în jurul Tronului.

Adunarea Cavalerilor are bucuria să sărbătorească azi pe Regele Ţării, Cavaler al Ordinului Mihai Viteazul. (Aplauze îndelungate).

Fiindcă, începând de azi, sunteţi, Sire, nu numai Regele Neamului, dar cavaler al Ordinului celor cari s'au trudit şi au luptat pentru temelia lui.

Şi nu numai noi, dar Ţara întreagă îşi închină azi gând creştin de rugă de ziua Regelui nostru tânăr. (Aplauze prelungite).

De aceia, în numele Cavalerilor şi al Ţării, Vă urez, Sire, ca Dumnezeu să Vă învrednicească să daţi numelui de legendă românească, pe care-L purtaţi, strălucirea împlinitoare de drepturi şi mândrie naţională, pe care i-a zămislit-o Voevodul ce-a înscris întâia oară acest nume sfânt în istoria românească. (Aplauze furtunoase).

Şi vă mai doresc, Sire, ca viaţa întreagă să rămâneţi curat, întreg şi plin de iubire de Ţară, cum sunteţi azi, şi, toată viaţa Voastră, Neamul să vă privească plin de iubire, cum V'a priveghiat copilăria, plin de nădejde, cum Vă urmăreşte tineretea şi plin de onoare cum Vă aşteaptă viitorul.

Adunarea Cavalerilor Mihai Viteazul se face anul acesta sub semnul unei îndoite biruinţe.

Am biruit la Răsărit şi ne-am împlinit drepturile, prin lupta şi sângele ostaşilor, prin vrednicia jertfitoare a ofiţerilor, subofiţerilor şi soldaţilor. (Aplauze îndelungate).

Istoria cu seninătatea ei aspră va judeca, în perspectiva veacurilor, a civilizaţiei şi a drepturilor, lupta armatei române, jertfa Neamului Românesc pentru drepturi, pentru cruce şi pentru dreptate.

Dar Neamul Românesc nu a biruit numai la Răsărit, prin lupta armatei, Neamul Românesc a biruit pretutindeni prin marea luptă a reînvierii naţionale. (Aplauze).

Sdrobit de păcate apuse, cu trupul Ţării sfâşiat, încercat de sdruncinarea pământului şi de sdruncinarea neînţelegătoare a unora, Neamul Românesc a putut totuşi, numai în popas de câteva luni, să-şi aşeze rădăcini de viaţă nouă şi să pornească o luptă dreaptă pentru a-şi recâştiga onoarea şi a-şi redobândi pământurile pierdute prin nevrednice cotropiri.

Este aceasta cea mai hotărită dovadă că Neamul Românesc este sănătos şi puternic;

Că Neamul Românesc nu poate să fie confundat cu cei cari i-au întunecat trecător demnitatea şi i-au coborît nedrept drepturile.

Neamul Românesc s'a reaşezat pe temeliile lui morale vechi. (Aplauze).

Neamul Românesc trăeşte azi, nu numai plinătatea unei biruinţe câştigată prin luptă şi prin jertfă, prin sânge şi peste morminte, dar şi siguranţa unei vieţi plină de înţeles nou, în care Patria şi datoria viitorului apasă cu greutatea răspunderii în toate conştiinţele.

De aceea, Sire, să simţiţi că Domnia nouă a Majestăţii Voastre este ţesută de sufletul nou al Ţării.

Şi nimic pe lume nu poate să sdruncine această putere morală care va scri de acum înainte istoria noastră.

In această zi de cinstire ostăşească şi morală, este datoria noastră să ne închinăm gând de recunoştinţă şi pietate acelora cari şi-au părăsit mame şi soţii, surori şi prunci, pentru ca să poată să spele cu sângele lor petele trecutului, şi să poată întemeia cu mormintele lor temeliile Neamului de mâine.

Eroi, şi urmaşi de eroi, recunoştinţa Neamului vă va străjui jertfa, aşa cum jertfa voastră ne va străjui poruncitor datoria faţă de Neam şi Tron.

Alături de ostaşii români, căzuţi în luptă, alături de Cavalerii Ordinului „Mihai Viteazul" pierduţi în bătălie, Neamul nostru a avut mândria ca, pentru desrobirea lui, pentru pământurile strămoşilor noştri, să lupte şi să cadă sau să biruie eroi germani. (Aplauze prelungite).

Azi, aceşti bravi sunt prezenţi în mijlocul nostru, nu numai prin jertfa lor, pe care Neamul Românesc n'o va uita, dar şi prin participarea la această cinstire românească a Mareşalului Keitel, Cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul" şi trimis al Fuehrerului Adolf Hitler şi al Marei Armate Germane, care ne-a ajutat să ne câştigăm drepturile şi să ne dovedim onoarea. (Aplauze nesfârşite).

Acelor dintre germani, care au căzut pe pământul nostru;

Acelor dintre geramni, care au biruit alături de noi;

Ca şi Marelui Conducător de oaste şi de lume, Adolf Hitler, Cavalerii Ordinului „Mihai Viteazul" le mărturisesc azi, sufletul lor de luptă şi onoarea noastră de a fi luptat alături pentru drepturi şi civilizaţie. (Aplauze prelungite).

SIRE,
CAMARAZI,

Neamul nostru, prin desrobirea dela Răsărit şi prin reînvierea de pretutindeni, a pornit acum paşi noui spre un nou destin.

A fi Cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul" însemnează a cinsti, printr'o etică de luptă, de onoare şi de credinţă, marile comandamente ale Neamului, ale Tronului şi ale conştiinţei de om şi de ostaş.

A fi Cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul" însemnează să nu uiţi niciodată tradiţia voevodală a acestui Neam şi să-ţi faci din simbolul celui care a luptat şi a murit pentru sfânta noastră unitate o temelie de viaţă şi o poruncă de român. (Aplauze puternice).

Cu această convingere, cu acest suflet, să strigăm toţi:

Trăiască Regele.
Trăiască România.
Trăiască Germania.
(Urale).

RĂSPUNSUL M. S. REGELUI

DOMNULE MAREŞAL,

Ţin să vă mulţumesc din tot sufletul pentru frumoasele cuvinte pe care Mi le-aţi adresat. Iar pe voi, noui cavaleri ai Ordinului „Mihai Viteazul" vă felicit din toată inima pentru tot curajul şi destoinicia dovedită pe câmpul de onoare.

Să trăiască Armata Română.

D. mareşal Antonescu rostindu-şi cuvântarea la masa „cavalerilor"